

MAİDE SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ey iman edenler! Gerek Allah, gerekse insanlar ile olan sözleşmelerinizi yerine getirin.
Aşağıda, haram oldukları bildirileceklerin dışındaki hayvanlar, size helâl kılındı. Yalnız, ihramda iken avlanmanız yasaklanmıştır. Şüphesiz Allah, dilediği gibi hükmeder.
2. Ey iman edenler! Dinin esası (alâmeti) olarak Allah'ın koyduğu hükümlere saygısızlık etmeyin. Haram olan ayda, size saldırılmadıkça savaşmayın. Hacıların kurban olarak gönderdikleri hayvanlara ve onların kurbanlık olduğunu göstermek üzere boyunlarına takılan gerdanlıklara dokunmayın. Rablerinden rızık istemek ve O'nun rızasını aramak için Kâbe'yi ziyaret etmek isteyenlere de saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınızda avlanabilirsiniz. Sizi, Mescid-i Haram'ı ziyaretten alıkoydukları için, bazı kimselere duyduğunuz kızgınlık, sakın sizi tecavüze sevk etmesin. Birbirinizle, iyilik ve takvada yardımlaşın. Günahta ve düşmanlıkta yardımlaşmayın. Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, azabı çok şiddetli olandır.
3. Leş (eti yenen hayvanlardan, kesilmeden ölen hayvanın eti), kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvanlar size haram kılındı. Boğulmuş, bir darbe ile vurulup öldürülmüş, bir yerden yuvarlanıp düşerek ölmüş, başka bir hayvanla dövüşerek ölmüş, bir yırtıcı hayvan tarafından kısmen yenmiş hayvanlar da - ölmeden, yetişip kestikleriniz hariç- size haram kılındı. Müşriklerin taptıkları putlara hürmeten kesilen hayvanların etleri ve fal oklarıyla kısmet aramanız da size haram kılındı. Bütün bunlar, Allah'ın yolundan çıkmaktır. Bugün kâfirler, dininize üstün gelmekten ümitlerini kesmişlerdir. Artık onlardan korkmayın, Benden korkun. Bugün, dininizi kemale erdirdim. Size, nimetimi tamamladım. Size, din olarak Müslümanlığı verip, ondan hoşnut oldum. Kim açlıktan bunalıp çaresiz kalırsa, günaha meyletmeksizin, (istemeyerek) haram olan etlerden zaruret miktarı yiyebilir. Allah; çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.
4. Resulüm! Sana, kendilerine neyin helâl kılındığını soruyorlar. Onlara de ki: "Bütün iyi ve temiz nimetler size helâl kılındı. Bir de, yırtıcı hayvanlardan olup, Allah'ın size öğrettiği bilgiyle eğitip yetiştirdiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttuklarını da yiyin ve üzerine Allah'ın adını anarak Bismillâh deyin. Allah'tan sakının. Doğrusu Allah, hesabı pek çabuk görendir."
5. Bugün, iyi ve temiz nimetler size helâl kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin (İslâm'a uygun) yiyecekleri size helâl olduğu gibi, sizin yiyeceğiniz de onlara helâldir. Mü'minlerden, hür ve iffetli kadınlarla, daha önce kitap verilmiş

olanlardan hür ve iffetli kadınları da; mehirlerini verdiğiniz, zinadan kaçındığınız, gizlice dostlar edinmediğiniz taktirde, nikâhlamak size helâl kılındı. Kim, İslâm'ı ve onun hükümlerini inkâr ederek kâfir olursa, artık bütün yaptıkları boşa gitmiştir. O, âhirette de zarara uğrayanlardan olacaktır.

6. Ey iman edenler! Namaz kılacağınız zaman; yüzünüzü ve dirseklere kadar (dirsekler dahil) ellerinizi yıkayın. Başınızı meshedin. Ayaklarınızı da topuklara kadar yıkayın. Cünüp iseniz guslederek temizlenin. Şâyet hasta olup, suyu kullanamayacak halde bulunursanız veya yolculukta iseniz veya tuvaletten gelmişseniz yahut kadınlarla birlikte olmuşsanız, bu durumlarda su da bulamazsanız, temiz bir toprakla teyemmüm edin. (Niyetle) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Allah, size hiçbir güçlük istemez. O, sizi tertemiz kılmak ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister. Umulur ki, böylece şükretmiş olursunuz.
7. Allah'ın size olan nimetini ve "işittik, itaat ettik" diyerek O'na verdiğiniz sözü hatırlayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah, kalplerde saklı olan bütün sırları bilir.
8. Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan ve adaletle şahitlik eden kimseler olun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletsizliğe sevk etmesin. Adaletli olun. Çünkü bu, takvaya daha yakındır. Allah'a karşı gelmekten sakının. Allah, yaptığınız herşeyden haberdardır.
9. Allah, iman edip güzel işler yapanlara; günahlardan bağışlanma ve büyük bir mükâfat vadetmiştir.
10. İnkâr edenlerle âyetlerimizi yalanlayanlar ise cehennem ehlidir.
11. Ey iman edenler! Allah'ın, size olan nimetini hatırlayın. Hani, bir topluluk size tecavüze yeltenmişti de, Allah, onların ellerini sizden çekmişti. Allah'ın hukukuna haksızlık etmekten sakının. Mü'minler yalnız Allah'a güvensinler.
12. Andolsun ki Allah, İsrailoğullarından sağlam bir söz almıştı. (Kenan'daki düşmana) içlerinden de on iki temsilci göndermiştik. Allah: "Şüphesiz Ben, sizinle birlikteyim. Eğer; namazı kılar, zekâtı verir, peygamberlerime inanıp onlara yardım eder, mükâfatını Allah'tan bekleyerek Ona güzel bir borç vererseniz, elbette sizin kusurlarınızı örterim ve sizi içinden ırmaklar akan cennetlere yerleştiririm. Bu anlaşmadan sonra, kim inkâr ederse, dümdüz yolda sapmış olur" buyurmuştu.
13. Biz İsrailoğullarını, verdikleri sözü bozdukları için lânetledik ve kalplerini kaskatı yaptık. Onlar, (Tevrattaki) kelimeleri kitaptaki yerlerinden kaldırıp değiştirdiler. Nasihat ve ihtar edildikleri hakikatlerden nasip almayı unuttular. Resulüm! Pek azı hariç, daima onlardan hainlik görürsün. Yine de onları affet, iyi davran. Çünkü Allah, güzel davrananları sever.
14. Biz, Hıristiyanız (Nasraniyiz) diyenlerden de söz almıştık. Onlar da, kendilerine hatırlatılan şeylerin çoğunu unutmuşlardı. Biz de onların arasına, kıyamete kadar

sürecek kin ve düşmanlık bıraktık. Allah, işleyip durdukları kötülükleri, onlara bir bir bildirecektir.

- 15.** Ey Ehli Kitap! Size Resulüm geldi. O, kitaptan gizlediğiniz birçok şeyi size açıklar, birçoğunu da yüzünüze vurmaz. Gerçekten size Allah'tan bir nur ve hakkı apaçık bildiren bir kitap gelmiştir.
- 16.** Allah, Kur'an ile rızasına uyanları kurtuluş yollarına götürür. Ve onları, iradesiyle karanlıklardan aydınlığa çıkarıp, kendilerini iman nuruna kavuşturur ve dosdoğru bir yola iletir.
- 17.** "Allah, Meryem oğlu Mesih'in kendisidir" diyenler küfre düşmüşlerdir.
De ki: "Şâyet Allah, Meryem oğlu İsa Mesih'i, annesini ve yeryüzünde olanların hepsini helâk etmek istese, Allah'a kim engel olabilir?" Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındaki herşeyin hükümrânlığı Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Allah, herşeyin üstünde, tam bir kudret sahibidir.
- 18.** Yahudiler ve Hıristiyanlar: "Biz, Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz" dediler.
De ki: "Öyle de, niçin günahlarınızdan dolayı Allah size azap ediyor? Siz, ancak O'nun yarattıklarından bir beşersiniz. O, dilediğini bağışlar, dilediğine de lâıyk olduğu cezayı verir. Göklerin, yerin ve ikisi arasındaki herşeyin mülk ve tasarrufu Allah'ındır. Nihâyet, dönüş de O'nadır."
- 19.** Ey Ehli Kitap! Peygamberlerin arası kesildiği bir sırada, size açıklama yapan Resulümüz Muhammed geldi. Yarın kıyamet gününde: "Bize bir müjdeci ve uyarıcı gelmedi" dememeniz için, size cennet müjdecisi ve cehennem uyarıcısı geldi. Allah'ın herşeye gücü yeter.
- 20.** Bir zaman Musa, kavmine: "Ey kavmim! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. O, içinizden peygamberler çıkardı. Sizi, hükümdarlar yaptı. Âlemlerde, hiçbir kimseye vermediğini size verdi.
- 21.** Ey kavmim! Allah'ın size vatan olarak yazdığı mukaddes toprağa girin. Düşmandan korkup geri dönmeyin. Yoksa nice zarara uğrayan kimselere dönersiniz" dedi.
- 22.** Onlar: "Ey Musa! Orada zorba bir kavim var. Onlar oradan çıkmadıkça, mukaddes toprağa giremeyiz. Eğer çıkarlarsa gireriz" dediler.
- 23.** Allah'tan korkan ve kendilerine nimet verilen iki adam: "Onların üzerlerine şehrin kapısından girin. Oradan girerseniz, muhakkak galip gelirsiniz. Eğer gerçekten iman etmişseniz, yalnız Allah'a güvenip dayanın" dedi.
- 24.** İsrailoğulları da: "Ey Musa! Onlar orada oldukları sürece biz oraya asla giremeyiz. Sen ve Rabbin, gidin ve savaşın. Biz, burada oturacağız" dediler.
- 25.** Musa: "Ey Rabbim! Ben, kendimle kardeşim Harun'dan başkasına söz geçiremiyorum. Sen, bizimle yoldan çıkmış o kavmin arasını ayır" dedi.

26. Allah da: “Mukaddes topraklar, onlara kırk sene yasaklanmıştır. Onlar, buldukları yerde, şaşkın şaşkın dolaşıp duracaklar. Artık sen, yoldan çıkmış o topluluğun haline acıma” buyurdu.
27. Resulüm! Ehli Kitaba, Adem’in iki oğlunun (Habil ile Kabil) gerçek olan haberini oku. Onlar, kendilerini Allah’a yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Bunlardan birisinin (Habil’in) kurbanı kabul edilirken, diğerininki (Kabil’in) kabul edilmemişti. Kurbanı kabul edilmeyen, diğerine: “Seni mutlaka öldüreceğim” demişti. Diğer ise: “Allah, ancak kendisinden korkanlarinkini kabul eder.
28. Yemin olsun ki, eğer sen beni öldürmek için elini uzatsan da, ben seni öldürmek için elimi uzatmayacağım. Şüphesiz ben, âlemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım.
29. Ben isterim ki, sen benim günahımı ve kendi günahını da yüklenip ateş halkından ol. İşte zâlimlerin cezası budur” dedi.
30. Sonunda nefsi, kardeşi Habil’i öldürmeyi ona kolay ve hoş gösterdi. O da, kardeşini öldürüp, zarar edenlerden oldu.
31. Sonra Allah, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstermek için, yeri eşeleyeyen bir karga gönderdi. Kâbil: “Yazıklar olsun bana, şu karga gibi olup da kardeşimin cesedini gömemedim” dedi. Artık o, yaptığına pişmanlık duyanlardan olmuştu.
32. İşte bundan dolayı, İsrailoğullarına: “Kim bir cana kıymamış, ya da yeryüzünde bozgunculuk yapmamış birisini haksız yere öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir canı kurtarırsa, bütün insanları kurtarmış gibi olur” hükmünü yazdık. Şüphesiz, peygamberlerimiz onlara açık deliller getirdi. Ama bundan sonra onlardan çoğu, yine yeryüzünde kan döküp fesat çıkararak, aşırı gitmektedirler.
33. Allah ve peygamberiyle savaşanların, bir de yeryüzünde fesat çıkarmak için çalışanların cezası; Öldürülmek veya asılmak yahut el ve ayakları çapraz kesilmek veyahut da buldukları yerden sürgün edilmektir. Bu, onların dünyadaki rezilliğidir. Âhirette de onlara, pek büyük bir azap vardır.
34. Ancak, sizin kendilerini yakalamanızdan önce tevbe edenler, bunun dışındadır. Bilin ki Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
35. Ey iman edenler! Allah’tan korkun. O’na yaklaşmaya vesile arayın. Onun yolunda savaşın. Böyle yaparsanız, korktuğunuzdan kurtulup, umduğunuza kavuşursunuz.
36. İnkâr edenlere gelince; yeryüzündekilerin hepsi onların olsa, bununla beraber bir o kadar daha sahip olsalar, kıyamet gününün azabından kurtulmak için hepsini vermek isteseler, yine de bu onlardan kabul edilmez. Onlar için, can yakıcı bir azap vardır.
37. Onlar, cehennem ateşinden çıkmak isterler, fakat oradan çıkamazlar. Onlar için, devamlı bir azap vardır.

- 38.** Hırsızlık yapan erkek ve kadının, yaptıklarına karşılık, Allah'tan bir ceza ve insanlara da ibret olması için, ellerini kesin. Allah, mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 39.** Kim yaptığı haksızlıktan sonra tevbe eder, durumunu düzeltirse, şüphesiz Allah, onun tevbesini kabul eder.
Şüphe yok ki Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
- 40.** Ey insan! Hakikatte, göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'a aittir. Bunu bilmedin mi? Elbette bildin. O, dilediğine azap eder, dilediğini de bağışlar. Allah'ın herşeye gücü yeter.
- 41.** Ey Peygamber! Kalpleri inanmadığı halde, ağızlarıyla inandık diyen münafıklar ve yahudilerden inkâra koşanlar seni üzmesin. Onlar; durmadan yalan dinleyen ve sana gelmeyen başka bir topluluk adına casusluk eden kimselerdir. Onlar, kitaptaki kelimelerin yerlerini değiştirirler. Kendilerine uyanlara: "Bu değiştirilmiş şekliyle size verilirse alın, yoksa almayın" derler. Allah birini şaşırtmak isterse, sen onun için Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın. İşte onlar, Allah'ın, kalplerini temizlemek istemediği kimselerdir. Dünyada onlar için hõr ve hakir olmak, âhirette de büyük bir azap vardır.
- 42.** Onlar, alabildiğine yalanı dinleyenler ve çok haram yiyenlerdir. Sana gelirlerse, ister aralarında hüküm ver, istersen onlardan yüz çevir. Onlardan yüz çevirirsen, sana hiçbir zarar veremezler. Eğer hüküm verirsen, aralarında adaletle hükmet. Şüphesiz Allah, adaletle hükmedenleri sever.
- 43.** Allah'ın hükmüne sahip olan Tevrat yanlarında dururken, nasıl oluyor da, Senin hakemliğine başvuruyorlar ve sonra da bunun ardından yine yüz çevirip gidiyorlar. Onlar, hiçbir şeye inanmış kimseler değildir.
- 44.** Şüphesiz, içinde bir hidâyet ve nur bulunan Tevrat'ı Biz indirdik. Kendisini Allah'a teslim etmiş olan İsrail peygamberleri, Yahudilere ait davalarda, onunla hükmederlerdi. Rablerine samimi olarak kulluk edenler ve bilginler de, Allah'ın kitabından, kendilerinden korunması istenilenle hüküm verirler ve onun Allah'ın kitabı olduğuna şahitlik ederlerdi. O halde, Ey Yahudiler! Siz de insanlardan korkmayın, Benden korkun. Benim âyetlerimi az bir paraya satmayın. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar, kâfir olan kimselerdir.
- 45.** Biz, Tevrat'ta onlara, şu hükümleri farz kılmıştık; Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ile kısas yapılır. Yaralara karşılık da kısas vardır. Bununla birlikte, kim kısas hakkını bağışlarsa, bu, kendi günahları için kefarettir olur. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar zâlim olan kimselerdir.
- 46.** O peygamberlerin ardından, kendinden önceki Tevrat'ı doğrulayan, Meryem oğlu İsa'yı gönderdik. Ve O'na da içinde bir hidâyet ve nur bulunan İncil'i; kendinden

önceki Tevrat'ın doğrulayıcısı ve Allah'tan sakınanlar için bir hidâyet ve öğüt olmak üzere verdik.

47. Ve dedik ki: “İncil’e tabi olanlar, Allah’ın onun içinde indirdiğiyle hükmetsinler. Kim Allah’ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar fâsık olan kimselerdir.
48. Ey Muhammed! Sana da, kendinden önceki kitapların asıllarını tasdik edici ve onları koruması altına alan Kur’an’ı gönderdik. O halde, bütün ehli kitabın aralarında, Allah’ın indirdiği Kur’an’la hükmet. Onların istek ve arzularına uyarak Haktan sapma. Ey Musa’nın, İsa’nın ve Muhammed’in ümmetleri! Biz, her biriniz için, bir şeriat ve bir yol belirledik. Eğer, Allah dileseydi, hepinizi bir şeriata tabi tek ümmet yapardı. Fakat sizi ümmetlere ayırması, verdikleriyle sizi imtihan etmek içindir. Öyleyse, hepiniz hayırlı işlerde birbirinizle yarışın. Zaten, hepinizin dönüşü Allah’adır. O, görüş ayrılığına düştüğünüz şeyleri, orada size haber verecektir.
49. Ve şu emri indirdik: Aralarında Allah’ın indirdiği Kur’an ile hükmet. Onların istek ve arzularına uyma. Allah’ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından seni saptırmamaları için, onlardan sakın. Eğer indirilen hükümlerden yüz çevirirlerse, bil ki bazı günahları yüzünden, Allah onları cezalandırmak istiyor. Şüphesiz, insanlardan birçoğu, Allah’ın emrinden çıkmış kimselerdir.
50. Yoksa onlar, halâ cahiliyet devrinin kötü hükmünü mü arıyorlar? Kesin inanan bir toplum için, Allah’tan daha güzel hükmü olan kim vardır?
51. Ey iman edenler! Yahudi ve Hıristiyanları dost ve idareci edinmeyin. Onlar, ancak birbirlerinin dostudur. Sizden kim onları dost edinirse, o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zâlim olan toplumu başarıya ulaştırmaz.
52. Kalplerinde ikilik hastalığı bulunanların: “Bize bir felâket gelmesinden korkuyoruz” diyerek, Yahudilere doğru koştuklarını görürsün. Belki Allah, fetih veya yüce katından bir zafer nasip eder de, onlar, gönüllerinde gizledikleri ikilik yüzünden pişman olurlar.
53. Onların iç yüzünü o zaman keşfeden mü’minler, birbirlerine; “Vay canına! Onlar değil miydi mü’minlerle beraber olduklarına yemin edip duranlar?” diyecekler. Resulüm! Sonunda gösteriş için yaptıkları işleri boşa gitmiş, böylece dünyada ve âhirette zarar etmişlerdir.
54. Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, Allah, onların yerine öyle bir topluluk getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah’ı severler. Onlar, mü’minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı da son derece onurludurlar. Allah yolunda savaşır ve hiçbir kınayanın kınamasından çekinmezler. Bu, Allah’ın bir lütfudur ki, onu dilediğine verir. Allah; lütfu geniş, ihsanı bol ve herşeyi bilendir.
55. Ey Mü’minler! Sizin gerçek dostunuz, ancak Allah ve Resulüdür. Bir de, Allah’ın emirlerine boyun eğerek, namazlarını dosdoğru kılan, zekâtlarını veren o mü’minlerdir.

- 56.** Kim; Allah'ı, Resulünü ve iman edenleri dost edinirse, hiç şüphe yok ki, üstün gelecek olanlar, yalnız Allah'ın taraftarlarıdır.
- 57.** Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve kâfirlerden, dininizi alay ve eğlence konusu yapanları, dostlar ve üzerinize idareciler edinmeyin. Eğer gerçekten inanıyorsanız, Allah'tan gerektiği şekilde sakının.
- 58.** Ezan okuyarak namaza çağırdığınızda, onlar, ezanı alay ve eğlence konusu yaparlar. Bu davranışları, onların akıllarını kullanmayan bir topluluk olmalarındandır.
- 59.** Habibim! De ki: "Ey Ehli Kitap! Sadece, Allah'a, Kur'an'a ve bizden önce indirilenlere inandığımızdan ve bir de çoğunuzun yoldan çıkmış kimseler olmasından ötürü mü bizden hoşlanmıyorsunuz?"
- 60.** De ki; "Allah katında, yeri bundan daha kötü olanı size haber vereyim mi? Onlar, Allah'ın lânetlediği ve gazap ettiği, aralarından; maymunlar, domuzlar haline getirdiği ve putlara tapanlar çıkardığı kimselerdir. İşte onlar, mevki bakımından daha kötü olanlar ve doğru yoldan sapanlardır."
- 61.** O münafıklar, size geldiklerinde, "İman ettik" derler. Halbuki onlar, inkârla girmiş, inkârla çıkmışlardır. Allah, onların neler gizlediklerini kendilerinden daha iyi bilir.
- 62.** Onlardan birçoğunu; günah işlemek, düşmanlık etmek ve haram yemekte birbirleriyle yarışır halde görürsün. Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!
- 63.** Gerçek Din bilginlerinin ve Hahamların, onları haram yemek ve yalan söylemekten sakındırmaları gerekmez miydi? Yaptıkları şey ne kötüdür!
- 64.** Bir de Yahudiler: "Allah'ın eli bağlıdır, yanlar, an edenler! Sizden kim dini cömert değildir" dediler. Söyledikleri söz yüzünden, onların elleri bağlansın ve lânete uğrasınlar. Hayır! Allah'ın iki eli açıktır. Kudret ve rahmeti geniştir. O, dilediği gibi ihsan eder. Andolsun ki, Rabbinden Sana indirilen âyetler, onlardan çoğunun azgınlığını ve inkârını arttırır. Biz ise, onların aralarına, kıyamete kadar devam edecek bir düşmanlık ve kin bıraktık. Onlar, ne zaman harp ateşini körükledilerse, Allah onu söndürdü ve kendilerini yenilgiye uğrattı. Onlar, yeryüzünde hep bozgunculuğa koşarlar. Allah ise bozguncuları sevmez.
- 65.** Eğer Ehli Kitap; hakkiyle iman edip, Allah'ın emir ve yasaklarına karşı gelmekten sakınsalardı, Biz de onların günahlarını örter ve onları nimetlerle dolu cennetlere yerleştirirdik.
- 66.** Bir de onlar; Tevrat'a, İncil'e ve Rablerinden kendilerine indirilen Kur'an'a hakkiyle uysalardı, üstlerinden ve ayaklarının altından nimetlere gark olup besleneceklerdi. Onlardan aşırılığa kaçmayan, orta yol üzere olan bir topluluk da vardır. Fakat çoğunun işleyip durdukları ne kadar kötüdür!

67. Ey şanlı Peygamber! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan, elçiliğini yerine getirmemiş olursun. Allah, seni insanlardan koruyacaktır. Muhakkak ki Allah, kâfirler topluluğunu başarıya ulaştırmaz.
68. De ki: “Ey Ehli Kitap! Siz; Tevrat’ı, İncil’i ve Rabbinizden size indirilen Kur’an’ı, gereğince uygulamadıkça hiçbir temele dayanmazsınız.” Habibim! Şüphe yok ki, Rabbinden Sana indirilen bu Kur’an, onlardan birçoğunun azgınlığını ve inkârını arttıracaktır. O halde, o kâfirler topluluğu için üzülme.
69. Habibim! Muhakkak ki; senden evvel peygamberlere inananlardan, yani: Yahudilerden, Sabiilerden ve Hıristiyanlardan kim Allah’a ve âhiret gününe hakkiyle inanıp salih amel işlemiş ve böyle ölmüşse onlar için bir korku yoktur. Ve onlar, mahzun da olmayacaklardır.
70. Andolsun ki Biz, İsrailoğullarından, sağlam bir söz aldık ve onlara peygamberler gönderdik. Fakat her peygamber ne zaman onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir şeyi getirdiyse, peygamberlerin bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler.
71. Yahudiler, yaptıkları kötülük kendilerine belâ olmayacak sanıp kör ve sağır kesildiler. Sonra, Allah kendilerine tevbe nasip etti. Fakat sonra yine onlardan çoğu, hakkı gördüğü halde işitmez hale geldiler. Allah, onların yaptıklarını görmektedir.
72. Şüphesiz: “Meryem oğlu Mesih İsa Allah’tır” diyenler kâfir oldular. Halbuki Mesih: “Ey İsrailoğulları! Yalnız Allah’a ibadet edin. O, benim de Rabdim, sizin de Rabbinizdir. Allah’a ortak koşan kimseye muhakkak ki Allah cenneti haram kılmıştır. Onun varacağı yer cehennemdir. Zâlimlerin hiçbir yardımcısı da yoktur” demişti.
73. “Allah, üçün biridir” diyenler de kâfir olmuşlardır. Halbuki bir tek Allah’tan başka ilah yoktur. Eğer bu söylediklerinden vazgeçmezlerse, onlardan inkâr edenlere, can yakıcı bir azap dokunacaktır.
74. Onlar halâ, Allah’a tevbe edip, bağışlanmayı istemeyecekler mi? Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.
75. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Annesi de doğruluktan ayrılmayan bir kadındı. Her ikisi de, insanlar gibi yiyip içerdi. Âyetlerimizi onlara apaçık bildiriyoruz, ama bak, nasıl haktan yüz çeviriyorlar!
76. De ki: “Ey Ehli Kitap! Allah’ı bırakıp, size fayda ve zarar vermeye güç yetiremeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Allah, herşeyi işiten ve çok iyi bilendir.”
77. De ki: “Ey Ehli Kitap! Haktan ayrılıp, dininizde aşırılığa kaçmayın. Daha önce sapmış, birçoklarını da saptırmış ve böylece dümdüz yolda şaşırılmış bir toplumun istek ve arzularına uymayın.”

- 78.** İsrailoğullarından inkâr edenlere, Davud'un ve Meryem oğlu İsa'nın diliyle lânet edilmiştir. Bu, onların isyan etmeleri ve aşırı gitmeleri yüzündendir.
- 79.** İsrailoğulları, yaptıkları kötülüklerden birbirlerini vazgeçirmeye çalışmıyorlardı. Yaptıkları şey ne kötü idi!
- 80.** Resulüm! Yahudi veya münafıklardan birçoğunu, peygambere ve mü'minlere öfke duydukları için, inkâr edenlerle dost görürsün. Nefislerinin kendilerine sunduğu hoş olmayan haberler ne kadar kötüdür! Onların kazancı; Allah'ın onlara kızması ve onların da sürekli olarak azap içinde kalacak olmalarıdır.
- 81.** Eğer onlar; Allah'a, Peygambere ve ona indirilene iman etmiş olsalardı, kâfirleri dost edinmezlerdi. Fakat onlardan birçoğu, yoldan çıkmış kimselerdir.
- 82.** Şüphesiz iman edenlere, düşmanlık bakımından insanların en şiddetlisi olarak, Yahudileri ve Allah'a ortak koşanları bulursun. Yine iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da "Biz Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bunun sebebi şudur: Çünkü onların içinde; Keşişler ve Rahipler vardır ve onlar büyüklük taslamazlar.
- 83.** Peygambere indirilen Kur'an-ı Kerim'i dinlediklerinde, Hakkı tanıdıklarından, gözlerinin yaşla dolduğunu görürsün. Onlar: "Ey Rabbimiz! İman ettik, bizi de Hakka şahit olanlarla beraber yaz.
- 84.** Zaten biz, Rabbimizin bizi salihler topluluğuna katmasını umarken, neden Allah'a ve bize gelen hakikate iman etmeyelim?" derler.
- 85.** Bu söylediklerinden dolayı, Allah onlara, mükâfat olarak; içlerinden ırmaklar akan, içinde sürekli kalacakları cennetler verdi. Güzel davrananların mükâfatı işte budur.
- 86.** İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar cehennemliklerdir.
- 87.** Ey iman edenler! Allah'ın size helâl kıldığı güzel ve temiz şeyleri nefsinize haram kılmayın ve sınırı aşmayın! Çünkü Allah, sınırı aşanları sevmez.
- 88.** Allah'ın size verdiği rızıkların, helâl ve temiz olanlarından yiyin. Siz, kendisine iman ettiğiniz Allah'a karşı gelmekten sakının.
- 89.** Allah, bilmeyerek yaptığınız yeminlerinizden dolayı, sizi sorumlu tutmaz. Fakat bilerek yaptığınız yeminlerinizden ötürü, sizi sorumlu tutar. Bozulan yeminin kefareti; ailenize yedirdiğinizin ortalamasından on yoksulu yedirmek veya onları giydirmek yahut da bir köle azat etmektir. Verecek bir şey bulamayan kimse için de, üç gün oruç tutmaktır. İşte yemin ettiğiniz zaman, yeminlerinizi bozmanın kefareti budur. Yeminlerinizi koruyun. Allah, âyetlerini size böyle açıklıyor. Umulur ki şükredersiniz.
- 90.** Ey iman edenler! İçki, kumar, putlar ve fal oklarıyla kura çekmek hep şeytanın işinden birer pisliktir. Bunlardan korunun, umulur ki kurtuluşa erersiniz.

- 91.** Şeytan; içki ve kumarla sizin aranızda düşmanlık ve kin sokmak, sizi Allah'ı anmaktan ve namaz kılmaktan alıkoymak ister. Artık, bunlardan vazgeçtiniz değil mi?
- 92.** Allah'a ve Resulüne itaat edin ve karşı gelmekten sakının. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki, Resulümüzün görevi, size açıkça bildirmekten ibarettir.
- 93.** İman edip, güzel işler yapanlar; haramdan sakınarak iman edip güzel işler yaptıkları, sonra yine haramdan kaçınmaya devam edip imanlarında sebat ettikleri, sonra da takvayı kalplerinde iyice kökleştirip iyilikte buldukları taktirde, haram kılınmadan önceki yaptıkları kötülüklerden dolayı onlara bir günah yoktur. Çünkü Allah, iyilik yapanları ve iyi kullukta bulunanları sever.
- 94.** Ey iman edenler! Allah, kimsenin görmediği bir yerde, kendisinden kimlerin sakındığını bilmek için, elleriniz ve silâhlarınızla avlayabileceğiniz av bolluğu ile sizi imtihan edecektir. Bundan sonra, kim bu hükümleri çiğnerse, onun için pek acı bir azap vardır.
- 95.** Ey iman edenler! Siz ihramda iken, av hayvanı öldürmeyin. Sizden kim av hayvanını kasten öldürürse, öldürdüğünün dengi olan bir hayvan cezası vardır ki, bu; ya içinizden iki adaletli kişinin belirleyeceği Kâbe'ye varacak bir kurban veya yoksullara yedirme şeklinde kefarete, yahut da buna denk oruç tutmaktır. Bu ceza, işlediği suçun karşılığını tatması içindir. Allah, geçmişte yapılanları affetmiştir. Kim yeniden suça dönerse, Allah onu cezalandırır. Allah, mutlak üstün ve hak edene cezasını verendir.
- 96.** Size ve yolculara, yiyecek olmak üzere, deniz avı ve onu yemek helâl kılındı. Kara avı ise, ihramda bulunduğunuz sürece size haram kılındı. Huzurunda toplanacağınız Allah'a karşı gelmekten sakının.
- 97.** Allah; Beytül Haram olan Kâbe'yi, savaşılmaması haram olan ayları, gerdanlıklı ve gerdanlıksız kurbanları, insanların din ve dünyalarını ayakta tutan birer sebep yaptı. Bütün bunlar; Allah'ın göklerde ve yerde olanları bildiğini ve Allah'ın herşeyi ilmiyle kuşattığını sizin de bilmeniz içindir.
- 98.** Bilin ki, Allah'ın cezası çok şiddetlidir. Bununla beraber Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.
- 99.** Peygamberin görevi, sadece tebliğ etmektir. Allah, sizin açıkladığınız ve gizlediğiniz herşeyi bilir.
- 100.** De ki: "Murdarın (pis olanın) çokluğu hoşunuza gitse de, hiçbir zaman haramla helâl bir olmaz. Ey akıl sahipleri! Kurtuluşa ermeniz için, Allah'ın emirlerine karşı gelmekten sakının."
- 101.** Ey iman edenler! Size açıklandığı taktirde, hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın. Eğer Kur'an indirilirken sorarsanız, onlar size açıklanır.

Açıklanmadığına göre, Allah onları affetmiştir. Sorup da üzerinize sorumluluk almayın. Allah, kullarını çok bağışlayan ve son derece yumuşak davranandır.

- 102.** Sizden önce de bir topluluk, lüzumsuz şeyleri sordu ve bu sebeple kâfir oldular.
- 103.** Allah hayvanlara; Bahire (kulağı yarılan deve), Saibe (salıverilen deve), Vasile (erkek ve dişi ikiz doğuran deve) ve Ham (on nesli dölleyen deve) isimlerini verip, hiçbirinin salıverilerek etlerinin yenilmemesini emretmemiştir. Fakat inkâr edenler, Allah adına yalan uydurmaktadırlar. Onların çoğu, ne yaptıklarını bilmiyorlar.
- 104.** Onlara: “Allah’ın indirdiğine ve peygambere gelin” denildiğinde, onlar: “Babalarımızı üzerinde bulduğumuz inanç bize yeter” derler. Ya ataları, bir şey bilmiyorlar ve doğru yol üzerinde de değillerse ne olacak?
- 105.** Ey iman edenler! Siz kendinize bakın. Siz doğru yolda olduğunuz sürece, yoldan sapanlar size zarar veremezler. Hepinizin dönüşü Allah’adır. Artık O, size yaptıklarınızı bildirecektir.
- 106.** Ey iman edenler! Sizden ölmek üzere olan bir kişi vasiyet ederken; içinizden iki adaletli kişiyi şahit tutun. Eğer yolculukta olduğunuz sırada ölüm size erişir ve sizden iki şahit bulamazsanız, yabancıardan veya gayri müslimlerden iki kişi şahitlik etsin. Eğer bu şahitlerden şüphelenirseniz, cemaatle namaz kılındıktan sonra, halkın önünde şöyle yemin ettirirsiniz: “Allah’a yemin ederim ki, hakkında şahitlik edeceğimiz kimse kendi akrabamızdan bile olsa, hiçbir menfaat gözetmeden, doğruluktan ayrılmaz ve Allah’ın emrettiği şahitliği gizlemeyiz. Gizlersek günahkârlardan olalım.”
- 107.** Sonradan, bu şahitlerin yalan söyleyerek günah işledikleri anlaşılırsa, o iki şahit yerine, haksızlığa uğrayan mirasçılardan şahitliğe lâayık iki kişi kalkıp, şu şekilde yemin etsinler: “Allah’a yemin ederiz ki, bizim şahitliğimiz onların şahitliğinden daha doğrudur. Biz, şahitliğimizle kimsenin hakkına tecavüz etmeyiz. Edersek zâlimlerden olalım.”
- 108.** Bu tarz şahitlik ve yemin; şahitlerin gerektiği gibi yemin etmeleri ve yeminlerinden sonra kabul edilmemesinden korkmaları için daha uygundur. Allah’tan korkun ve O’nun emirlerini dinleyin. Allah, emrinden çıkan fâsıklar topluluğunu doğru yola eriştirmez.
- 109.** Kıyamet günü Allah, peygamberleri toplayıp: “Davetinize ne cevap aldınız” diye sorar. Onlar da: “Bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Görünmeyeni ve gizli olanları hakkiyle bilen ancak Sensin” derler.
- 110.** O gün Allah şöyle buyurur: “Ey Meryem oğlu İsa! Senin ve annenin üzerindeki nimetimi hatırla. Seni, Ruh’ul Kudüs’le desteklemiştin de, beşikte ve orta yaşlı iken insanlarla konuşuyordun. Sana; yazmayı, hikmeti, Tevrat’ı ve İncil’i öğrettim. Benim iznimle, çamurdan kuş yapıp da üflediğinde o, hemen kuş oluyordu. Doğuştan kör olan alaca hastasını iznimle iyileştirdin. İznimle ölüleri diriltirdin.

İsrailoğullarına apaçık mucizelerle geldiğinde, inkâr edenler: “Bu, apaçık bir sihirdir” demişlerdi de, Ben seni, onlardan kurtarmıştım.

- 111.** Havarilere: “Bana ve elçime iman ediniz” diye ilham ettiğimde, onlar: “İman ettik, şahit ol, biz Müslümanlarız” demişlerdi.
- 112.** Havariler: “Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize, gökten bir sofraya indirebilir mi?” demişlerdi. İsa da: “Eğer gerçek mü’minlerseniz, Allah’tan korkun” diye cevap verdi.
- 113.** Havariler: “Kalplerimiz tatmin olsun, senin hak peygamber olarak bize doğruyu söylediğini bilelim ve buna şahitler olalım diye o sofradan yemek istiyoruz” dediler.
- 114.** Meryem oğlu İsa da dua ederek: “Ey Allah’ım, Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofraya indir. O, hem bize, hem bizden sonra geleceklere bir bayram ve Senden bir mucize olsun. Bize rızık ver. Sen rızık verenlerin en hayırlısı” dedi.
- 115.** Allah: “Elbette Ben onu size indireceğim. Fakat bundan sonra sizden kim inkâr ederse, onu, dünyadakilerden hiç kimseyi cezalandırmadığım şekilde cezalandıracağım” buyurdu.
- 116.** Allah kıyamet günü, peygamberleri huzuruna topladığında, sorar: “Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara: “Beni ve annemi Allah’tan başka ilâhlar edinmişsin” dedi. İsa der ki: “Seni tenzih ederim Ey Rabbim! Hakkım olmayan sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer söylemişsem, onu Sen zaten bilirsin. Sen, benim gönlümde olanı da bilirsin. Ben ise, Senin açıklamadığını bilemem. Muhakkak ki, görünmeyen ve gizli olanları hakkiyle bilen ancak Sensin.
- 117.** Senin, bana emrettiklerinden başkasını onlara söylemedim. Yalnız: “Allah’a ibadet edin. O, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz” dedim. Ben, onların içinde bulunduğum sürece onların haline şahittim. Beni huzuruna aldıktan sonra, onların halini gözetip bilen Sensin. Sen, herşeye hakkiyle şahitsin.
- 118.** Eğer onlara azap edersen, onlar Senin kullarıdır. Eğer onları bağışlarsan, Senin elbette dilediğini yapmaya gücün yeter. Sen, herşeyi hikmetle yaparsın.”
- 119.** Allah şöyle buyurur: “Doğru olanlara, doğruluklarının fayda vereceği gün bugündür. Onlar için içlerinden ırmaklar akan cennetler vardır. Onlar, orada ebedi kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah’tan razı olmuşlardır. İşte bu, pek büyük bir kurtuluştur.
- 120.** Göklerin, yerin ve onlardaki herşeyin hâkimiyeti, yalnız Allah’ındır. Onun, herşeye gücü yeter.”